

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 788/2015
22.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.Г., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Г.А., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5510/13 од 25.03.2015. године, у седници већа одржаној 22.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Г., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5510/13 од 25.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 34/12 од 09.09.2013. године, окр. Р.Г. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и девет месеци и кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о изјављеним жалбама, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 5510/13 од 25.03.2015. године, делимичним усвајањем жалби окр. Р.Г. и његовог браниоца, преиначио првостепену пресуду и окр. Р.Г. огласио кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и због кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5510/13 од 25.03.2015. године, бранилац окр. Р.Г., адв. Г.А.,

поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1, 7, 9. и 10. и став 2 тачка 1, члана 439. тачка 1. и 2. и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, све у вези члана 234. став 2. у вези члана 1. у вези члана 357. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и у вези члана 1, члана 112. тачка 5, 21. и 26., члана 357. став 2. и 1, члана 5. и члана 103. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да другостепену пресуду у односу на окр. Р.Г. у целости преиначи и окривљеног ослободи за дела за која је осуђен или да одбије оптужбу против окривљеног Р.Г.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Г., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву указује на повреду права на одбрану, у смислу члана 74. ЗКП, јер одбрана окривљеног није била позвана на вештачење обављено од стране вештака В.Б., већ је само од овог вештака обавештена да је добила наредбу за вештачење.

Овај навод захтева Врховни касациони оцењује неоснованим, имајући у виду да је, према стању у списима предмета, након што је преминуо вештак финансијске струке М.Б., првостепени суд, у смислу налога из решења Апелационог суда у Крагјевцу Кж1 4214/11 од 09.05.2011. године да је неопходно извести ново вештачење, за вештака одредио В.Б., која је обавила вештачење и дала свој налаз и мишљење 28.05.2013. године. О свом налазу и мишљењу вештак В.Б. изјашњавала се на главном претресу одржаном 09.09.2013. године као и на претресу пред другостепеним судом, а осим тога, одбрана је на овим претресима износила своје примедбе на налаз и мишљење вештака, о чему се вештак В.Б. такође изјашњавала.

Бранилац окривљеног у захтеву, као разлоге из којих подноси захтев, наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1, 7, 9. и 10. и став 2. тачка 1. ЗКП, а затим у јединственом образложењу опширно и несистематично износи у чему се наведене повреде састоје. Суштина ових навода своди се на указивање да је окр. Р.Г. осуђен за дело које није постојало у време извршења, да окривљени није имао својство одговорног лица, да је другостепени суд убацио у изреку пресуде речи „коме је поверено обављање одређених послова“, да је окривљени требало да буде оглашен кривим за продужено кривично дело, да је наступила застарелост кривичног гоњења за радње које су погрешно квалификоване. Овим истим наводима бранилац уједно указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на наведене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП као и повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП. На исте повреде закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе дао разлоге и то у вези са правном квалификацијом кривичног дела и посебно о томе због чега се у конкретном случају не ради о продуженом кривичном делу – на странама 17, 18 и 19 образложења пресуде, а на страни 20 образложења навео разлог из кога је у изреку пресуде додао речи „коме је поверено обављање одређених послова“. Све дате разлоге другостепеног суда Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Такође, по налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд није повредио закон тиме што је у изреци пресуде, дајући правну квалификацију кривичног дела описаног под тачком а) навео одредбу члана 234. став 2. у вези члана 1. КЗ. Супротно наводима захтева, очигледно је да се ради о омашци у писању, те да је уместо ... у вези става 1. КЗ, наведено ... у вези члана 1. КЗ, а што се види и из изреке пресуде у делу у коме другостепени суд окривљеном утврђује казну затвора у трајању од једне године за кривично дело из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ као и из образложења у коме је на више места наведен члан 234. став 2. у вези става 1. КЗ.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 441. став 3. и 4. ЗКП, али у захтеву тај разлог не образлаже и не указује у чему се наведена повреда састоји.

Осталим наводима захтева, бранилац указује на чињенице које нису утврђене или које су погрешно утврђене у редовном поступку, чиме оспорава чињенично стање, што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Г. оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**